

Tydzień z Maryją

Nr 5/2025 (312)

Święto Ofiarowania Pańskiego
02.02.2025

05.02.1919 r. - papież Benedykt XV powołał Ordynariat Polowy Wojska Polskiego. Pierwszym biskupem polowym był późniejszy abp Stanisław Gall

Z niedzielnej liturgii Mszy Świętej...

Ewangelia (Łk 2, 22-40)

Ofiarowanie Dzieciątka Jezus w świątyni

Maryja i Józef wiernie wypełniają ówczesne przepisy religijne. Po czterdziestu dniach od narodzin, przynoszą Jezusa do świątyni, aby Go „przedstawić Panu”. Obrzęd ten został ustanowiony na pamiątkę cudownego ocalenia pierworodnych synów Izraela, podczas niewoli egipskiej (zob. Wj 13, 2.12.15). Odtąd każde pierworodne dziecko płci męskiej uważane było za własność Boga. Przynoszono je do świątyni jerozolimskiej, oddawano na ręce kapłana i wykupywano symboliczną opłatą. Równocześnie z obrzędem ofiarowania i wykupu pierworodnego syna łączyła się ceremonia oczyszczenia matki dziecka. Z tej okazji matka zobowiązana była złożyć ofiarę z baranka, a gdy była uboga przynajmniej z dwóch synogarlic lub gołębi. Tak też uczyniła Maryja.

Dzisiejsze święto skłania do refleksji nad tajemnicą życia i zachęca do zadania sobie pytań: kim jestem, skąd się wziąłem, kto wraz z życiem i duszą nieśmiertelną podarował mi oryginalność? To skłania z kolei do uszanowania siebie, własnego powołania i tego wszystkiego, co stanowi moją osobę. Tak samo powinienem traktować innych, przede wszystkim najbliższych. Oni nie są moją własnością, ale darem otrzymanym od Boga. Może i ja w dzisiejsze święto wraz z Maryją i Józefem powinienem świadomie oddać siebie i najbliższe mi osoby Stwórcy, uznając Go za prawdziwego właściciela i Pana życia? To może pomóc mi choćby trochę uporządkować i poukładać relacje do własnej osoby, a także zmienić moje nastawienie i podejście do innych.

Wiara w pytaniach i odpowiedziach...

Jak przyjmować życie?

Należy przyjmować i akceptować to, co piękne i dobre, otworzyć się na poznanie Boga, który jest źródłem dobra.

Nie pozwalajmy, aby nieszczęścia okazały się od nas silniejsze, brońmy naszego życia, nie traćmy odwagi, a zarazem bądźmy zawsze wdzięczni i wyrażajmy naszą wdzięczność za ofiarowane nam życie mimo piętrzących się trudności. W sferze duchowej możemy przeżywać prawdziwe momenty zwątpienia. Nie potrafimy się wtedy modlić, uważamy, że Boga nie ma - albo jeszcze gorzej - że w ogóle nie powinien istnieć. Także święci doświadczyli takich momentów. Jednak potrafili je przezwyciężyć na przekór trudom, dzięki wierze w Boga i zaufaniu do Niego.

Kiedy jesteście nieszczęśliwi, na ogół nie umiemy odczuwać radości. Gdy jest po temu wiele powodów, nierzadko wycofujemy się, zamykamy. Nie umiemy się przełamać do radości z powodu smutnych doświadczeń. Ale i w takim przypadku powinniśmy zaakceptować fakt, że cierpimy. Nie powinniśmy się jednak poddawać, tylko walczyć. Dzięki temu, przeszedłszy nawet przez najgorsze doświadczenie, znów będziemy mogli poczuć głęboką radość. W trudnych momentach może to wydawać się nam niemożliwe, ale jest wiele osób, które tego doświadczyły...

Dzięki radości kochamy, dostrzegamy i rozwijamy nasze talenty. Radością można zarażać. Czy nie zdarzyło się nam, że ktoś nas zaraził swoim dobrym humorem? Ewangelie pokazują, że Jezus i Jego apostołowie byli radośni, lubili świętować, spędzać czas z przyjaciółmi. Radość zmienia nas, odbieranie ludzi i wydarzeń. Jest ona głębokim znakiem rozpoznawczym prawdziwego chrześcijanina.

Źródło: *Wiara w pytaniach i odpowiedziach*. Przewodnik chrześcijanina, wyd. Jedność, Kielce 2015.

2 lutego - Dzień Życia Konsekwowanego Śluby zakonne

W Polsce żyje ok. 30 tys. osób konsekrowanych. Największą grupę stanowią siostry ze zgromadzeń czynnych - ok. 16 tys. osób. W klasztorach kontemplacyjnych żyje ok. 1200 mniszek. Męskie instytuty życia konsekrowanego liczą ok. 11 tys. zakonników. Do Instytutów Świeckich w Polsce należy ok. 1000 osób a ok. 800 osób wybrało indywidualną formę życia konsekrowanego. Dane z ostatnich lat pokazują, że liczba zakonnic, zakonników i mniszek powoli lecz systematycznie spada.

Praktykowanie rad ewangelicznych stanowi oś życia zakonnego. Składane śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa dotyczą trzech podstawowych dziedzin życia.

Pierwszy - **ślub czystości** - jest wyborem Chrystusa jako jedynej miłości i dlatego wiąże się z dobrowolną rezygnacją z życia małżeńskiego.

Ślub ubóstwa jest odpowiedzią życia konsekrowanego na powszechnie obecną dzisiaj „materialistyczną żądzę posiadania, lekceważącą potrzeby i cierpienia słabszych” (Vita consecrata, nr 89).

Ślub posłuszeństwa związany jest natomiast z kulturą wolności, ściśle związaną z szacunkiem dla osoby ludzkiej. „Posłuszeństwo właściwe dla życia konsekrowanego ukazuje w sposób szczególnie wyraziste posłuszeństwo Chrystusa wobec Ojca i opierając się na tej właśnie tajemnicy, poświadczają, że nie ma sprzeczności między posłuszeństwem a wolnością” (Vita consecrata, nr 91).

Święta Agata – wspomnienie 5 lutego

Święta Agata (235-251) pochodziła ze znamienitego rodu, z Katanii na Sycylii. Jej imię z greckiego oznacza „dobra”. Hagiografowie podają, że była niezwykle piękna. Po przyjęciu chrztu św. złożyła ślub dziewictwa, pragnąc całkowicie poświęcić się Chrystusowi. Dlatego też odrzuciła propozycję małżeństwa złożoną przez Kwincjana, rzymskiego namiestnika Sycylii. Owładnięty żądzą zemsty, po rozpoczęciu prześladowań chrześcijan przez cesarza Decjusza jako jedną z pierwszych nakazał uwięzić Agatę. Gdy nie powiodła mu się perfidna próba odebrania jej dobrego imienia, skazał ją na ciężkie tortury, podczas których kleszczami wyrwano jej piersi. W końcu niezłomną w wierze polecił rzucić na rozżarzone węgle. Wtedy jednak Katania dotknięta została silnym trzęsieniem ziemi, w wyniku którego zginęło wielu pogan. Poruszony tym Kwincjan odczytał to jako karę Bożą i rozkazał wstrzymanie tortur.

Agata zmarła 5 lutego 251 r. wskutek odniesionych ran.

Legenda o św. Agacie

Legenda opowiada, że gdy przed przeszło trzystu laty w krakowskich składach niedaleko Bramy Grodzkiej wybuchł groźny pożar, miasto uratowała od zagłady pewna stara żebraczka, rzucając w płomienie sól św. Agaty, co sprawiło, że ogień zgasł. Pytana przez rajców miejskich, czego żąda za uratowanie grodu, odrzekła: macie ufundować kościół ku czci świętej wspomóżycielki. Rajcy zobowiązali się do wzniesienia świątyni, ale zamiaru tego nigdy nie zrealizowali. Kiedy jesienią 1655 roku spłonęły doszczętnie przedmieścia wawelskiego grodu, podpalone przez szwedzkiego najeźdźcę, dopatrywano się w tym kary Bożej za niedotrzymanie obietnicy danej żebraczce przez ojców miasta.

Chwała na wysokości Bogu – hymn anielski

Chociaż obecnie hymn „Chwała na wysokości Bogu” odmawiamy właściwie w czasie każdej uroczystej liturgii, to w Kościele zachodnim był on początkowo nierozłącznie związany z Bożym Narodzeniem, odmawiany wówczas tylko przez jedną osobę, w jednym miejscu i czasie: intonował go papież w trakcie liturgii uroczystości Narodzenia Pańskiego, celebrowanej w katedrze na Lateranie.

Od pierwszych słów: „Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli” (Łk 2,14), którymi aniołowie ogłosili pasterzom narodzenie Mesjasza, „Chwała na wysokości Bogu” nazywana jest też „hymnem anielskim”. Średniowieczny liturgista Durandus wskazuje, że fakt kontynuowania przez Kościół tego „hymnu aniołów” jest symboliczny: przez Narodzenie Chrystusa, który jednoczy to, co na ziemi i w niebie (zob. Ef 1,10), również ludzie i aniołowie, rozdzieleni przez grzech pierworodny, są na nowo pojednani; ludzie mogą mieć nadzieję dołączenia któregoś dnia do śpiewu aniołów.

Do omawianego hymnu stosuje się też – zwłaszcza w Kościołach wschodnich – określenie „doksologia większa” (gr. *doxos* – „chwała”, *logos* – „słowo”), gdyż jest pieśnią wychwalającą Boga, której adresatem jest cała Trójca Święta, chociaż Duch Święty wspomniany jest jedynie w formule kończącej hymn.

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 03.02.2025 – św. Błażeja, biskupa i męczennika; św. Oskara, biskupa

7:00 + Za śp. Stanisława Klimka (greg. 3)

Wtorek – 04.02.2025

18:00 + Za śp. Stanisława Klimka (greg. 4)

Środa – 05.02.2025 – św. Agaty, dziewicy i męczennicy

7:00 + Za śp. Stanisława Klimka (greg. 5)

20:00

- Za dusze w czyśćcu cierpiące
- + Za śp. Stefana Pateckiego
- + Za śp. Marka, Wiesława, Zygmunta Habryń, Zdzisławę, Adelę, Juliana Kopec
- + Za śp. Kazimierza Wójcika
- + Za śp. Stanisława Tokarza
- + Za śp. Zofię Sochę
- + Za śp. Janinę Wywiół
- + Za śp. Wojciecha Jaska
- + Za śp. Jana Piątka
- + Za śp. Barbarę Pawlik
- + Za śp. Artura Sarnata
- + Za śp. Juliana Krokosza
- + Za śp. Henryka Genzelsa
- + Za śp. Małgorzatę Dyląg

Czwartek – 06.02.2025 – Świętych męczenników Pawła Miki i Towarzyszy

18:00 + Za śp. Stanisława Klimka (greg. 6)

Piątek – 07.02.2025 – bł. Klary Szczęsnej, dziewicy

7:00 Za dusze w czyśćcu cierpiące

18:00 + Za śp. Stanisława Klimka (greg. 7)

Sobota – 08.02.2025 – św. Hieronima Emilianiego, zakonnika; św. Józefiny Bakhity, dziewicy

7:00 Za dusze w czyśćcu cierpiące

18:00 + Za śp. Stanisława Klimka (greg. 8)

Niedziela – 09.02.2025 – 5. Niedziela Zwykła

7:00 + Za śp. Stanisława Klimka (greg. 9)

9:00 + Za śp. Jerzego Jaskółkę w 8. rocznicę śmierci

10:30 O zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Jacka w dniu urodzin

12:00 W intencji wszystkich parafian, zwłaszcza za dzieci przyjmujące sakrament Chrztu świętego i ich rodziców

18:00 + Za śp. Stanisławę, Floriana i Jerzego Kupidło

KULTURA LUDOWA NASZEJ OKOLICY - MICHAŁOWICE NA PRZEŁOMIE XIX I XX W. ROK OBRZĘDOWY- MATKI BOSKIEJ GROMNICZNEJ

Choć we współczesnej liturgii kościelnej święto to nosi nazwę Ofiarowania Pańskiego, w tradycji ludowej obchodzone było jako Święto Oczyszczenia Najświętszej Marii Panny. Po porodzie rozpoczynał się okres połogu, podczas którego kobietę obowiązywało wiele kolejnych zakazów związanych z jej „nieczystością”. Matka z dzieckiem przebywała głównie w domu i do czasu wyvodu ograniczała kontakt ze środowiskiem. Nie wolno jej było chodzić na mszę, piec chleba, doić krów itp..

Było to zatem święto maryjne, ale szczególnie święto kobiet. Udawały się one wtedy do kościoła, gdzie podczas nabożeństwa święcono woskowe gromnice. Wielkość świecy i jej średnica świadczyły o zamożności. Po uroczystości kościelnej kobiety starały się przynieść odpaloną od świec kościelnych gromnicę, a pochodzącym z niej dymem na futrynie drzwi nad progiem rysowano krzyż, wierząc, że będzie on chronił od ognia i uderzenia piorunem. Opalenie gromnicą włosów na głowie chroniło przed bólami głowy, a okadzanie krów dymem chroniło je przed urokami. W okolicach Michałowic w Matkę Boską Gromniczną po poświęceniu gromnic, krowom w rogach robiono otwory. Następnie wkładano tam błazejki, czyli mniejsze niż gromnice świeczki święcone w święto św. Błażeja, czyli 3 lutego. Czyniono to po to, by czarownica nie zaczarowała mleka. Świętego Błażeja czczono bowiem jako jednego z Czternastu Świętych Wspomożycieli, zywanych w sytuacji krytycznej.

Na podstawie B. Krasnowolski, R. Hołda „Nad Dłubnią, monografia Gminy Michałowice”, tom III, Michałowice 2019

Rozważania różańcowe...

Tajemnice Chwalebne Różańca. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Po swym zmartwychwstaniu Jezus przez wiele dni objawiał się swym uczniom, zwłaszcza tym, których chciał uczynić apostołami Ewangelii. Przychodził do nich w swej ludzkiej postaci, by ich poczerpieć i pouczyć. By Jego zmartwychwstanie stało się ich zmartwychwstaniem do życia wiary, nadzieją i miłością. I polecił im, aby wrócili do miejsca, gdzie zaczęła się ich droga z Nim, aby odżyło w nich pierwsze zafascynowanie powołaniem na drogę apostołską, i aby w sposób nowy i pełniejszy objawić im prawdę o sobie i powierzyć budowanie Jego królestwa miłości na ziemi.

Jeśli odczuwasz obecność Chrystusa i zostałeś obdarowany łaską doznawania Jego bliskości, jeśli daje ci rozumienie swojej woli, to dzieje się tak dlatego, że pragnie uczynić cię narzędziem Bożej miłości i że chce posłużyć się tobą jako swoim apostołem wobec ludzi. Twoja godzina ciemności uwieczniona została blaskiem Jego chwały – Jego zmartwychwstania w tobie.

Zmartwychwstanie Jezusa otworzyło nasz świat na wieczność; świat wiecznego życia i miłości, świat ostatecznego przeznaczenia dla tych, którzy uwierzą. „Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli!”

Na podstawie: *Rozważania różańcowe.*
A. Lenczewska, J. Kruczek OP

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE NA IV NIEDZIELĘ ZWYKŁĄ - 02.02.2025

Dziś Msze św. o godz. 7:00, 9:00, 10:30, 12:00 i 18:00.

W czwartek (06.02) o godz. 23:00 zapraszamy wszystkich na czuwanie z Jezusem podczas tzw. **Godziny Świętej**, upamiętniającej wielkie osamotnienie Chrystusa w Ogrójcu.

W tym tygodniu **Pierwszy Piątek** miesiąca. Okazja do spowiedzi od godz. 16:30.

Odwiedziny chorych z sakramentami św. w sobotę (08.02) od ok. godz. 9:00.

Poświęcenie świec dla dzieci przygotowujących się do Sakramentu Pierwszej Komunii Świętej w przyszłą niedzielę (09.02) na Mszy Świętej o godz. 12:00. Spotkanie z rodzicami - bezpośrednio po Mszy Świętej w kościele.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichałowice.pl.